

Høgni Djurhuus
fekk Móðurmáls-
viðurslønina
2012

UMAFTUR AFTURUM

Á beinkinum við telduvirusi

Har sært tú. Seinast skrivaði eg sterkt minni pent um teldurnar.

Og hon hevndi seg, teldan. Seinastu reglurnar komu ikki við í blaðið, eitt-eitt.

Tað, sum eg skrivaði, var annars, at Føroya Tele altíð veit, hvar eg eri. Men einu ferðina, eg var á einari ferju millum Danmark og Týskland, beyð Føroya Tele mær vælkomnum til Íslands. Computer says never miiiiiind.

Um aldaskiftið fingi teldurnar teldufólkið at billa okkum øllum øðrum inn, at blivu ikki brúktar milliardir krónur, evrur, dollarar og aðrir pengar upp á teldurnar, var eingin heimur, bara mánin, klokkan 00.01 1. januar 2000. Tað var lygn, sjálvandi. Computer tels liiiies.

Men at seta seg uttan teldu á eitt torg í stórum býum í øðrum londum og eygleiða. Tað er stórt, og tað er ektað uttan sníkar og virus.

Hygg, har fer ein riðil av barnagarðsbørnum stimandi. Pedagogar frammi í gron og afturi í reyv. Kósin er snórabein í ein vestan.

Genturnar leiðast, tvær og tvær, dreingirnir ikki. Men ein genta hevur tó krøkt seg upp í ein luttan, purlutan drong.

(Og nú eitt sindur av uttanumtosi: hví siga og skriva vit ikki litt um okkum hvítu, kritahvítu? Eru hvítt, ljósareytt, skortreytt, rúsblátt ikki litir? Siga tey svørtu um okkum, at vit eru litt?)

Sama ger, aftur á beinkin. Dugi ikki at siggja, um honum dámar at vera krøktur. Men tað leggur hon einki í. Veit heldur ikki, um hon happar hann við hesi framligu atferð síni. Har er so einki akademiskt frøðingalið at hóma í kjalarvørrinum.

Eg haldi ikki, hon happar mullattin. Ger hon tað, so ger hon tað ikki við vilja. Hon er bara forelskað, sæst. Slíkt endar tó við happing fyrr ella seinni, oftast fyrr. Men so langt er hon ikki komin enn, hendan smágentan í skilagóðum útiklæðum, hestahala og ongari bamsu.

Tey fara afturum, børnini og teirra alment løntu daddur og tiltaksforeldur.

Maðurin á beinkinum við síðuna av mínum tømír ølblikkið og gevur einum fløskusavnara tað. Hann vendir tí fyrri at tøma tað heilt og so fer tað niður í stóra Ikeaposan.

Øldrekkarin tekur eitt nýtt blikk úr sínum posa á súkkkluni, brýtur upp og skálar fyrri sólini, at hon tímir at

skína eisini í dag. Ella skálar hann fyrri skýggjunum, tí tey ikki eru her í dag.

Unga mamman tosar í fartelesfon og barnið í vogninum hevur fingið ein haltkjaftsmoothie í pappi. Hon tosar og tosar hart, ger avtalur um at hittast, tá ein skái er í álmanakkanum. Spontant ber ikki til at hitta onnur í hesum landinum.

Ein russari situr og tosar hart við seg sjálvan og ongan ella øll, sum hoyra hann. Hann kjakast óført. Kanska ósir hann seg upp um Putin, hatta reyvarholið, sigur hann kanska. Ella eru øll reyvarhol, sum siga, at Putin er eitt reyvarhol, ein tilgjørdur Stalinwannabe.

Eg skilji ikki russiskt, tíverri, so eg veit ikki, hví maðurin er so ørkymlaður ella óður. Kanska saknar hann eina kjakmentan, tí eingin vil hoyra hansara sjónarmið, og tá als ikki tey, sum eftirlýsa kjakmentan.

Ein síðjuppiari við innbygdari virusvardari farteldu og stresstasku fer við ferð eftir torginum frá einum fundi til tann næsta. Í klædningi og professionellum slipsaknúti og designarabrylkremi ein púra vanligan týsdag. Vendir sær ikki á at hyggja, tá ein kvinna við bylgjandi reyv siglir fram við honum.

Hevur bara seg sjálvan at dyrka. Er sín egni spegil.

Orki ikki.....at bíða longur eftir.....telduni.

Høgni
Djurhuus

MYND: HEINESEN MYNDIR

10
skjótir

Heri Eysturlíð

Yrki: Tónleikari

Bústaður: Järna, uttan fyrri Södertälje

Hvat ætlaði tú at blíva, tá tú bleivst vaksin?

– Fyrst prestur, síðani journalistur. Eg bleiv hvørki.

Hvat átti hitt kynið vitað um títt kyn?

– Kvinnur munnu vita alt um menn, men áttu at rannsakað seg sjálvar

Hvat áttu børn at vitað um tað at verða vaksin?

– Hvussu gott mann í grundini hevur tað sum barn og njóta barnaárini (í tann mun tað letur seg gera. Øll børn hava tað tíverri ikki so gott).

Hvat var seinasti dreymurin, tú gjørdi til veruleika?

– Nú minnst eg ikki.

Enda setningin: Um eg tordi, hevði eg...

– Ilt at siga.

Hvat hevði gjørt heimin til eitt betri stað?

– Minni sjálvsøkni og maktstríð, meira umsorgan og umhugsni.

Nær vart tú seinast veruliga ovfarin?

– Í vikuni.

Tað seinasta, tú hevur lært, er at...

... tú skalt ikki yvirmeta intelligensin og fatanarevnini hjá fólki.

Tann støðuga ringa samvitskan snýr seg um, at eg...

... dugi ov illa at leggja tingini og lívið til rættis.

Enda setningin: Føroyingar áttu at...

... hugsað størri og komið úr dunnuhylinum og tí provinsiella hugburðinum (m.a. slatur og sleyg og at hava so ilt í dintlinum av hvørjum øðrum). Men tað er sjálvsagt ógjøriligt í einum fjarskotnum pinkusamfelag.

